

[Brixtofte.]

Med hensyn til deltagerbetaling foreslås den at skulle være uændret i lovforslaget.

Endelig foreslår venstre, at forberedelseskurserne flyttes over til amterne, og der åbnes muligheder for, at den uddannelsesrettede undervisning kan indeholde flere relevante fag.

Til sidst bliver det muligt takket være lovforslaget at ligestille dem, der selv har lokaler, med dem, der får offentlige lokaler stillet til rådighed. Der er i dag ofte en urimelig forskelsbehandling på de to områder.

Allerførst vil jeg til undervisningsministeren sige, at den besparelse, som socialdemokratiet og venstre blev enige om i 1975, ikke har ført til et lavere deltagerantal. Tværtimod er der kommet et stigende deltagerantal i oplysningsforbundene, på trods af at man har hævet deltagerbetalingen.

Dernæst vil jeg til ministeren, når hun siger, at hun er imod hyppige ændringer, sige: er ministeren ikke klar over, at loven f. eks. på kap. II-området er fuldstændig forældet, og at kommunerne er gået over til at administrere helt ude af takt med, hvad der står i loven? Derfor er der ikke tale om, at der her er foregået hyppige ændringer; der er tale om, at vi har en forældet lov, som trænger til at blive ændret.

Ministerens siger, at kommunalbestyrelsen kan bremse nye initiativer og begrænse nye emner. Det passer ikke. Det er sådan efter lovforslaget, at det fortsat er undervisningsministeren, der skal fastsætte emnegrænsen. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvorfra hun har, at vores lovforslag betyder, at nye emner bliver begrænset. Det måtte da skyldes mistillid til undervisningsministeren, som undervisningsministeren selv udtaler, hvis hun har den opfattelse. Hvor har ministeren fra, at man kan bremse nye initiativer? Der står jo udtrykkelig i lovforslaget, at man skal give tilskud efter generelle retningslinjer. Man kan ikke bremse nye initiativer. Alle stilles lige, hvis de opfylder de generelle betingelser for fritidsvirksomheden, som er opstillet. På det punkt passer ministerens argumentation simpelt hen ikke, for der er ikke nogen sammenhæng mellem det lovforslag, vi har fremsat, og de bemærkninger, ministeren kommer med, så det må være et andet lovforslag, ministeren har fået fat i.

Med hensyn til, at der bliver uensartede vilkår i kommunerne, vil venstre svare klart ja.

Der bliver forskellige vilkår fra kommune til kommune, ja, for det er en konsekvens af nærdemokratiet. Går man ind for nærdemokrati, går man ind for, at hver kommunalbestyrelse selv kan bestemme reglerne, ja så bliver reglerne forskellige. Så kan man være modstander af nærdemokrati og sige, at derfor er man også modstander af venstres forslag. Men går man ind for nærdemokrati, så må man som konsekvens heraf acceptere, at kommunalbestyrelserne hver for sig får lov til at træffe forskellige beslutninger – alt andet er inkonsekvent.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvorledes ministeren godt tør overlade skolepolitikken, hospitalspolitikken og andre områder til kommunerne og til amtskommunerne, når ministeren ikke tør det på fritidslovområdet. Hvorfor har ministeren mistillid til de kommunalbestyrelser og amtsråd, der er valgt landet over? Er det ud fra kendskabet til dem, der er valgt til disse kommunalbestyrelser og amtsråd? Ud fra hvilke kriterier har ministeren en sådan mistillid til vore kommunalbestyrelser og amtsråd? Hvorfor tror ministeren, at de vil føre en forkert fritidspolitik? Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at få svar på. Jeg tror, at mange socialdemokratiske byrådsmedlemmer og mange socialdemokratiske amtsrådsmedlemmer lytter velvilligt og spændt på ministerens svar på, hvorfor ministeren har denne mistillid.

Til hr. Tastesen vil jeg sige med hensyn til forholdet mellem venstre og LOF og forholdet mellem venstre og Venstres Ungdom, at for det første har vi det sådan i venstre, at selv om der er organisationer, vi føler os i familie med, så har vi vore egne standpunkter. Jeg ved godt, at socialdemokratiets organisationer, hvis de har organisationer, de føler sig beslægtet med, ikke tør tage deres egne standpunkter, men sådan har vi det ikke i venstre.

For det andet er det sådan, at landsformanden for Liberalt Oplysningsforbund er medforlagsstiller til vores lovforslag. For det tredje er det sådan, at landsformanden for Dansk Ungdoms Fællesråd, hvortil spejderne, KFUM og også de politiske ungdomsorganisationer er tilsluttet, har sluttet positivt op bag venstres lovforslag. Så hvor har hr. Tastesen sin argumentation fra? Det kan i hvert fald ikke være fra pressen.

Med hensyn til de bemærkninger, der er kommet fra fru Lone Dybkjær, vil jeg sige, at